

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

21. Et annu[n]tiant morem quem non licet nobis suspicere, neque facere,
cùm simus Romani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

sermone conscriptos libros in patriā transmittunt , quām ad turbas miscendas, ad seditiones in regno concitandas, ad Principem suo folio deturbandam. Sice orum contra Catholicos loquuntur edicta, decernunt comitia , grauissima & extrema profertentur supplicia: sed quām immerito, quām penitus falso , multis iam editis libris toti orbis innotuit . Videri hac de re possunt, liber contra persecutores Anglos , Andreas Philopater contra edictum Reginæ Anglie Didymi Veridici Apologia, ac demum concertationes Catholicorum in Anglia in unum volumen congestæ, Remis, Lugduni, Constantiæ, & Treveris edita. Interim quod hic in sua causa concludit Caluinus , idem & nos concludimus: Sed hanc falsam infamiam Christi & Pauli exemplo fortiter nos spernere decet, donec malitia hostium nostrorum in lucem producat Dominus, & impudentiam refellat.

21. *Et annuntiant morem quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani.*

HAEC quoque verba in aliquod Catholicæ fidei præiudicium torquere posse confidens Caluinus , artis suæ specimen etiam hoc in loco edere voluit. *Præiudicium* (inquit) nituntur, ne causa veniat in disputationes qualiter & Papistæ hodie nobiscum agunt: *Hoc in generali Concilio decretum est: Magis recepta est opinio*

opinio, quām vt fas sit dībitare : Hoc diuinus
 Antiquitatis Ecclēsiasticæ usus approbavit : Hoc plusquam mille secula
 riam consensu sancit: m est. Ita sanè. Sic con-
 pesciri. tra Nouatores disputant Catholici, con-
 trahæreticos orthodoxi, contra schismati-
 cos de-ticos Ecclesię filij. Sic contra veteres
 fendi-
 a. Cap. 1. hæreticos antiquissimi Patres, ^a Tertius
 b. In Epist. Ilianus in Præscriptionibus aduersus ha-
 ad Pam- reticos, & in principio libri contra He-
 machium & Oceanum mogenem; ^b Hieronymus contra Origene,
 c. Epist. 2. stas, & contra Luciferianos; ^c Gregorius
 ad Cledo- nianus contra Ariathos, ^d Hilarius ad
 d. In lib. uersus eosdem; ^e Irenaeus contra Valentini-
 de Syno- nos; ^f Cyprianus aduersus Nouatianos; ^g Au-
 dis. gustinus aduersus Donatistas, ^h Optatus ad
 e. Lib. 3. cap. 3. & 4. uersus eosdem; ⁱ Basilius aduersus Euno-
 f. In lib. de unitate miianos; quorum omnium verba alio^k in lo-
 Ecclesię.
 g. Epist. 42. co produximus. Et quare tādem hoc maxi-
 h. Lib. 2. mum & fortissimum contra hæreticos pra-
 i. Epist. 72. k. De p̄tin. iudicium Caluino displicet, nisi quia ipse
 cip. fid. 1. hæreticus erat, & Ecclesia consensum, as-
 s. cap. 3. thoritatem, fidem, ferre non valuit? An for-
 tè aliquid argumenti habet, quo hūc forti-
 simum Ecclesiasticæ antiquitatis arietem
 retundat? Videamus quid contrā dispute-
 Sed quorūsum (inquit) hæc omnia, nisi vt verbo Lu-
 mil authoritatis re' inquunt? Iaſtantur hominum
 placita: interim Dei legibus ne extremus quidem l-
 cus conceditur. Cui breuiter respondeo: Anti-
 quitatis Ecclesiasticæ præiudicium, Conci-
 horum saluberrima authoritas, mille secu-
 lorum

lorum consensus, aduersus omnes haereticos, & ipsos maximè Caluinistas, rectissime & fortissime producitur, premitur, vrgetur; non ut verbo Dei, Deique legibus nihil au- Contro-
versianus
hodie statu-
tus.

Dei & Dei leges melius intellexerunt, prius crediderunt, sanius docuerunt, genera- lia Concilia, tot seculorum Patres, Episco- pi, Doctores, quam nouelli cuiuslibet aera- tis haeretici, ab Ecclesiae Catholicæ radice precisi, & gremio eiekti. Nec hinc iactantur hominum placita neglecto Dei verbo; sed eorum hominum voces audiuntur, decreta fidei creduntur, iudicium & authoritas in prelio habentur, quos veluti semetipsum audire Christus iussit, qui ad Dei verbum prædicandum, docendum, explicandum legitime missi sunt, quibus, ut Ecclesiarum Præpositis, obedire & subiaceret Apostolus iussit. Caluinus insigni fraude & nequitia suas diuini verbi depravationes, suas sancte Scripturæ corruptelas, sua impia & profana placita pro Dei verbo Deique legibus obtrudit. Conqueritur Dei verbo nihil authoritatis relin- Caluinii
qui, nempe prout ille Dei verbum exponit, larua de-
corrum, deprauat. Clamat Dei legibus ne extremum quidem locum concedi; nempe quia Caluinii placita, & portentosa dogmata, Conciliorum generalium decretis & mille seculorum consensi postponuntur. Hac

Ff diu frau-

diu fraude mundo illusit Caluinus, illusio
atque insultarunt heretici. Omnem Eccles
iam authoritatem, consensum, iudicium, re
ciunt, ut Dei verbum regnet. Interim De
i verbum illud est, quicquid illi ex diuina
Scriptura scelerate depravata impiè ac
fariè colligere possunt. Quod huius etiam
loci tractatio luculenter ostendit. Vid

enim, Lector, quomodo hæc Paganorum
infidelium contra Apostolos verba Chri
stianis Catholicis contra quemlibet hereti
cum accommodet. Quatenus (inquit) valo
rebant hæc præiudicia, ex præsentis loco statuer
eet. Praeclaræ erant leges Romanae. Sed religio nu
morum aliunde quam ex solo Dei verbo penderet. Ideo in hu
causa semper attente videndum, ut, hominibus in
ordinem coactis, una præualeat Dei authoritas,
biisque, quicquid excellit in mundo, subiicitur. Hi

Caluini est igitur Caluini collectio: Philippenses
fœdus & illi, colonia Romana, homines idololatria
impious paralogistæ.
mus.

iuxta ritum Romanorum, qui adhuc Christum
nesciebant, mores & instituta sua ide
lolatrica, quæ longo tempore inualuerant
contra Apostolicam de Christo prædicatio
nem recenter tunc Gentibus illatam, alle
gare, aut ex eis præiudicium facere non de
bebant. Ergo contra quemlibet hereticum
sua recenter spargentem dogmata, nulli
Conciliorum generalium authoritas, nulli
ius in Ecclesia Christiana antiquissima
vulnus, non vel mille seculorum in una & soli

Ecclesiæ

Ecclesia Christi consensus vel allegari vel aliquod praividicium facere debet. Quis non viderit quam nefarie Historiam Apostolicam impurus impostor deprauet? Ab idololatis ad Christianos, imo ad omnium Christianorum a mille seculis Magistros; & ab Apostolica recenti prædicione ad quamlibet nonnullam heresim, disputat, argumentatur, concludit. Sed de hoc non minus impio quam absurdio argumentandi genere paulo superius contra Calvinum late disputauimus.

Ad cap. 14.
vers. 15.

31. *Crede in Dominum Iesum, & saluus eris tu,*
& domus tua. 32. Et locuti sunt verbum
Domini cum omnibus qui erant in domo
eius.

Soliū fidei iustificantis placitum horum temporum heretici, diuinæ charitatis & bonorum operū iurati hostes, sic ardo amore complexi sunt, ut ubique vox fidei aut credēdi præceptū in Scripturis sonat, ibi cōfessum suam fidem iustificantem, veluti adamatam suam loquentem se audire videatur, eiusque in amplexus currant: non absimiles sane Herodi seniori, qui cum Josephus Antiquit. lib. 15. c. 11. dilectissimam suam cōiugem Mariamnem præcipiti consilio ē medio sustulisset, eā tamē, veluti adhuc superstitem, sapissime aduocabat, & à satellitibus suis aduocari iubebat. Sic enim illi mortuam iamdudum, pe-

Ff 2 nitusque